

Om makternas väsen

Genom sanningens Faders ande talade den store aposteln till oss om mörkrets makter: ”Vår strid står inte mot kött och blod utan mot världens makter och ondskans andar.” Eftersom du undersöker makternas väsen har jag skickat detta.

Alltså, deras ledare är blind. På grund av sin kraft, okunskap och högmod talade han i enlighet med sin kraft: ”Det är jag som är Gud och ingen finns förutom mig.” När han sade detta syndade han mot Alltet. Men detta tal nådde (87) oförgängligheten och se, en röst kom ut ur den och sade: ”Du misstar dig Samael,” vilket betyder ”de blindas Gud”. Sedan förblindades hans tankar så att han slungade ut sin kraft, vilken är hädelsen som han uttalade när han följde den ned mot Kaos och Avgrunden. Men ändå var det hans mor som genom Trons Vishet insatte hans avkomma i enlighet med det upphöjda eviga mönstret, för genom de dolda upptäcktes de uppenbarade.

Oförgängligheten såg ned mot marken, mot vattenområdena så att hennes bild framträdde i dem och mörkrets makter förälskade sig i henne. Men bilden som på grund av deras svaghet visat sig för dem i vattnen kunde de inte fånga. För de själsliga kan inte fånga de andliga, för de är jordiska medan bilden är himmelsk. Därför blickade Oförgängligheten mot marken, mot områdena så att den i enlighet med Faderns vilja skulle förena Alltet med ljuset.

Furstarna rådslog och sade: ”Kom, vi ska skapa en människa av lera från marken!” De formade sin skapelse så att den blev helt jordisk. Men när det gäller sådana Furstar, [angående] kroppen [alltså], är den som har kvinlighet [dessutom] [manlig], ansiktena är som djurs.

De tog ett [stycke lera] från marken och formade sin människa i enlighet med sin kropp men också i enlighet med Guds [bild] som hade visat sig för dem i vattnen. Eftersom de genom sin svaghet inte förmådde att förstå Guds makt sade de: ”kom! Låt oss fånga den genom vår skapelse på så sätt att när den ser sin partner [närmar sig den] 88 så att vi kan gripa den genom vår skapelse”. Och han blåste in i människans ansikte och den blev själslig. Men på grund av deras svaghet förblev människan på marken i många dagar, för de kunde verkligen inte resa henne upp. Därför fortsatte de som virvelvindar för att de skulle kunna fånga bilden som visat sig för dem i vattnen. Alltså, de förstod varken dess kraft eller vem han är. Men allt detta skedde ändå i enlighet med Alltets Faders vilja.

Efter allt detta såg Anden den själsliga människan på marken. Och Anden kom ut ur det oförgängliga landet, kom ned, tog sin boning i henne, så att den människan blev en levande själ, den kallade henne Adam, för hon hade blivit funnen krypande på marken. Därför kom en röst ut ur oförgängligheten till undsättning för Adam.

Men Furstarna samlade alla markens djur och himlens fåglar för att se Adam ge namn åt dem och för att se vem som fick Adam att ge namn åt var och en av fåglarna och åt all tamboskap. De kom till Adam och placerade honom i trädgården för att han skulle bruka och vaka över den. Och Furstarna befallde Adam och sade: ”Från alla träd i trädgården kan du äta, men från trädet med kunskap om vad som är gott och ont ska du inte äta, inte heller ska du röra det. För den dag då ni äter från det kommer ni att dödligen dö. När detta [sägs till honom] Förstår de inte vad [de sagt.] Tvärtom var det i enlighet med Faderns (89) vilja som de talade på det här sättet, för att den skulle ätas och för att Adam <inte> skulle betrakta dem likt en helt materiell person.

Furstarna rådslog och sade: ”Kom och låt sömn falla över Adam!” Och han försjönk. Men den sömnen som de lät falla över honom är okunskap. Och när han försjunkit öppnade de hans sida såsom en levande kvinna. Och i dess ställe byggde de hans sida med sitt kött. Och Adam blev helt själslig. Men den andliga kvinnan kom för att tala med honom och sade: ”Res dig Adam!”. Och när han såg henne sade han: ”Du är den som gett mig livet, du ska kallas de levandes mor för du är min mor, barnmorskan och kvinnan och den som har fötts.”

Men makterna kom ned till sin Adam och när de såg hans partner tala med honom skälvde de i stor bävan och förälskade sig i henne. De sade: ”Kom, vi ska så vår säd i henne!” De förföljde henne men hon skrattade åt dem och deras dårskap och blindhet. Och hon blev ett träd i deras händer så att hon kunde låta sin skugga sänka sig bland dem. Och de besudlade skuggan med stor orenhet. De orenade även hennes rösts sigill och på så sätt drog de en dom över sig själva, genom sin form och sin bild.

Men den andliga kom genom ormen, instruktören, och undervisade dem. Ormen sade: ”Vad är det som man sagt er? Jo, att ni kan äta från alla träd i trädgården, men inte från trädet (90) med kunskap om vad som är gott och ont.” Den köttsliga kvinnan sade: ”Han sade inte bara ”ät inte” utan också ”rör det inte, för den dag då ni äter från det kommer ni att dödligen dö.” Men ormen, instruktören, sade: ”Ni kommer inte dödligen dö. Det här sade han för att han är avundsjuk. Tvärtom! Era ögon ska öppnas och ni bli som gudar när ni förstår vad som är gott och vad som är ont.” Och instruktrisen lyftes från ormen och lämnade honom själv som en jordisk varelse.

Och den köttsliga kvinnan tog från trädet för att äta och hon gav även åt sin man som var med henne och de själsliga åt. Och deras uselhet avskiljdes från deras okunskap och de förstod att de var andligen nakna. Och de tog några fikonlöv för att binda om sina höfter.

Då kom furstarnas ledare och sade: ”Adam! Var är du?” För han visste nämligen inte vad som hänt. Och Adam sade: ”När jag hörde din röst blev jag rädd eftersom jag var naken, så jag gömde mig”. Ledaren sade: ”Varför gömde du dig om inte för att du ätit av det enda träd som jag befallt dig att inte äta? Ändå åt du!” Adam sade: ”Det var kvinnan som du givit mig som gav till mig så att jag åt”. Och den högmodige fursten förbannade kvinnan. Kvinnan sade: ”Det var ormen som förledde mig så att jag åt.” Så vände de sig till ormen, förbannade dess skugga [...] svaghet, för de förstod inte att det var deras egen form. Från (91) den dagen var makternas förbannelse över ormen, ända till dagen då den fullkomliga människan kom var förbannelsen över ormen. De vände sig till sin Adam, lyfte upp honom, kastade ut honom och hans kvinna ur trädgården för ingen välsignelse var från dem. De är ju själva under förbannelsen. Och de kastade människorna in i stor förvirring och livets möda för att deras människor skulle bli helt världsliga och inte ha tid att hänge sig åt den heliga Anden.

Och sedan födde hon deras son Kain. Kain brukade jorden. Därefter kände han sin kvinna. Åter blev hon havande så att hon födde Abel. Abel var fåraherde. Och Kain förde fram markens frukter. Men Abel bar fram ett offer från sina lamm. Gud såg till Abels offer men inte till Kains. Och den köttslige Kain jagade sin bror Abel. Och Gud sade till Kain: ”Var är din bror Abel?” Han svarade: ”Inte är väl jag min brors beskyddare?” Gud sade till Kain: ”Märk väl att din brors blods röst skriar till mig, eftersom du har syndat med din mun kommer det att vända sig emot dig. Vem som än står i begrepp att döda Kain släpper loss sjufald hämnd och du kommer förbli sörjande och skälvande på marken.”

Men Adam kände sin partner Eva så att hon blev havande och födde [Seth] åt Adam. Och hon sade: ”Jag har fött en annan människa genom Gud som ersättning för Abel.” Därefter blev Eva havande så att hon födde Norea. Hon sade: ”Han har fött en 92 jungfru åt mig till hjälp för varje mänskligt släkte. Hon är jungfrun som krafterna inte besudlade.”

Sedan började mänskligheten att föröka sig och frodas. Furstarna rådslog med varandra och sade: ”Kom! Låt oss ordna en översvämning med våra händer och utplåna allt kött från människa till boskap.” Men när krafternas Furste förstod deras plan sade han till Noah: ”Gör en båt åt dig av trä som inte brukar ruttna och göm dig i den, du och dina barn och boskap och himlens fåglar, stora och små och låt den stranda på berget Sir.” Men Norea kom till honom för hon ville komma med på båten. Men då han inte tillät henne blåste hon på båten så att den brann upp. Därefter gjorde han båten för andra gången.

Furstarna närmade sig Norea för att förleda henne. Den främste bland dem sade till henne: ”Din mor Eva kom till oss.” Men Norea vände sig mot dem och sade: ”Ni är mörkrets Furstar. Ni kände inte min mor. Tvärtom var det er kvinliga partner som ni kände. För jag är inte från er. Tvärtom är jag ovanifrån.”

Den högmodige Fursten vände sig med sin makt mot henne och hans ansikte svartnade. Fräckt sade han till henne: ”Du måste komma till oss på samma sätt som din mor Eva. För mig har givits [.....].” Men Norea vände sig med all sin kraft [.....] och ropade med hög röst till Den helige, Alltets Gud: 93 ”Rädda mig från orättfärdighetens furstar och befria mig genast från deras klor!” Den store ängeln kom ned från himlarna och sade till henne: ”Varför ropar du på Gud? Varför är du högmodig mot den heliga Anden?” Norea sade: ”vem är du?” Orättfärdighetens furstar hade nämligen dragit sig undan från henne. Han sade: ”Det är jag som är Elelet, visheten, den store ängeln som står inför den heliga anden. Jag har sänts till dig för att tala med dig och befria dig ur de laglösas klor och undervisa dig om din rot.” ”Men om den ängels kraft kan jag inte tala. Hans utseende är som rent guld och hans klädnad är som snö, för min mun förmår inte tala om hans kraft och hans yttre. Den store ängeln Elelet sade till mig: ”Jag, sdade han, jag är intellektet. Jag är från de fyra ljusen som står inför den stora osynliga Anden. Tror du att de här furstarna kan ha makt över dig? Ingen av dem förmår något mot sanningens rot. För på grund av detta uppenbarade han sig i de sista tiderna. Och de här makterna kommer övervinnas och de här makterna kommer inte besudla dig och det släktet, för ni har er boning i Oförgängligheten där den jungfruliga Anden är, den som står över kaosmakterna och deras värld.”

Men själv sade jag: ”Herre, undervisa mig om de här makternas styrka, hur de blev till, från vilket väsen och 94 från vilken materia är de, men även om vem som format dem och deras styrka?” Och den store ängeln Elelet, intellektet, sade till mig: ”I oändliga sfärer finns Oförgängligheten. Visheten, hon som kallas Tron, ville skapa ett verk på egen hand utan sin partner. Och hennes verk blev en himmelsk bild. Det finns ett förhållande mellan det som är ovan och sfärerna som är nedanför förhänget. Och en skugga blev till under förhänget och den skuggan blev materia och den rämnade och hennes skapelse blev materia liksom ett aborterat foster. Det tog skuggans form och blev till ett arrogant vilddjur som liknade ett lejon. Som jag redan sagt var den androgyn, för den hade ju kommit från materien. När han öppnade sina ögon såg han en stor gränslös materia så att han blev uppblåst och sade: ”Det är jag som är Gud! Det finns alltså ingen vid min sida.” När han sade det här syndade han mot Alltet. Men en röst kom från det uphöjda absoluta. Den sade: ”du misstär dig Samael!” Det betyder de blindas Gud. Han sade: ”Om det funnits något före mig så låt det bli synligt för mig!” Och genast sträckte Visheten ut sitt finger och förde in ljus i materien och följde det ända ned till Kaos områden. Men hon återvände upp till sitt ljus. Åter [spred sig] mörkret i materien.

Eftersom den Fursten hade blivit androgyn skapade han en stor sfär åt sig 95 med oändlig utsträckning. Eftersom han tänkte skapa några barn åt sig skapade han sju barn, androgyna lika sin förälder. Och han sade till sina barn: ”Jag är Alltets Gud” Men Livet, dotter till Trons Vishet, ropade till honom: ”Du misstar dig Saklas!” Det är han som också heter Jaldabaoth. Hon blåste in i hans ansikte och för hennes skull blev hennes andedräkt en flammande ängel. Den ängeln band Jaldabaoth och kastade honom ned i dödsriket under avgrunden. Men när hans barn Sabaoth såg den ängels kraft tänkte han om så att han förbannade sin far och sin mor materien. Han föraktade henne och sjöng lovsånger till Visheten och hennes dotter Livet. Visheten och Livet lyfte upp honom ovanför den sjunde himlen, under förhänget som är mellan det övre och det nedre. Han kallas ”krafternas Gud, Sabaoth” för han är över Kaos makter eftersom Visheten har installerat honom. När det här hade hänt skapade han sig en stor vagn för Keruberna som fått fyra ansikten, därtill oräkneliga änglar som skulle tjäna honom samt harpor och lyror. Visheten tog sin dotter Livet och satte henne på höger sida om honom så att hon fick undervisa honom om det som finns i den åttonde (himlen). Vredens ängel satte hon på vänster sida om honom. Från den dagen kallades hans högra sida 96 Livet. Hans vänstra har blivit urformen för orättfärdigheten mot det absolut upphöjda. Detta hände före din tid.

När Jaldabaoth såg honom i hans stora ära och upphöjdhet avundades han honom och avunden blev ett androgynt verk. Det här blev avundens ursprung och avunden födde döden. Döden födde sina barn och installerade vart och ett av dem över sin himmel. Alla Kaos himlar blev fulltaliga.

Men allt detta hände i enlighet med Alltets Faders vilja efter hela det upphöjda mönstret så att Kaos mängd kulle uppnås. Se jag har lärt dig om furstarnas mönster och om materien i vilken det avlades och deras förälder och deras värld.”

Men jag sade: ”Herre, inte är väl jag också från deras materia?” ”Du och dina barn är från föräldern som fanns från början. Deras själar kommer ovanifrån, från det oförgängliga ljuset. Därför kan inte makterna närma sig dem på grund av Sanningens Ande som bor i dem. Och alla som känner den här vägen finns odödligen mitt ibland den döende mänskligheten. Men säden kommer inte att visa sig nu utan först efter tre generationer.” Den kom att visa sig när den löste dem från makternas villfarelses bojor.

Sedan sade jag: ”Herre, hur länge?” Han sade till mig: ”När den sanna människan träder fram i form av sann [.....], den som föräldern har sänt. Då denne ska lära dem 97 om allting. Och han kommer att smörja dem med det eviga livets salva, den som det kungalösa släktet skänkt honom. Då ska de kasta de blindas tankar av sig. De kommer att trampa på döden som kommer från makterna. Och de kommer att vandra in i det gränslösa ljuset där denna säd hör hemma. Då är makternas tid ute och deras änglar kommer att gråta över deras undergång och deras demoner kommer att klaga över deras död. Då kommer alla ljusets barn känna sanningen och sin sanna rot och Alltets förälder och den heliga Anden. Medn en röst kommer alla att säga: ”Rättfärdig är förälderns sanning och Sonen som är över Alltet. Och från var och en till evigheters evighet, helig, helig, helig, amen!

FURSTARNAS NATUR